

[Ministeren for skatter og afgifter]

så fik man i tillæg hertil – hvad der er ganske vigtigt – en generalpræventiv virkning som følge af den øgede kontrol, der kunne etableres. Om størrelsen og værdien heraf kan man naturligvis ikke skønne, men det er i hvert fald en ønskelig virkning.

Det oplæg, som dengang blev præsenteret for den daværende skatteminister, indeholdt således et ikke fuldt udarbejdet forslag til projektets gennemførelse, og også udgiftsskønnet på de 60 mill. kr. måtte efter sagens natur være ufuldstændigt.

Planerne indgik i den forrige regerings økonomiske udspil af 1. september 1982. Kort efter regeringsskiftet den 10. september 1982 orienterede skatteministeriets embedsmænd mig om disse planer. Jeg fandt umiddelbart, at dette var en sag med så store aspekter, at der måtte arbejdes videre med den, og med henblik på nærmere vurdering af de udgifts- og indtægtsmæssige konsekvenser af disse planer nedsattes der i begyndelsen af november 1982 en arbejdsgruppe af embedsmænd fra finansministeriet og skatteministeriet, der nærmere kunne drøfte, hvorledes de ideer, der forelå, kunne implementeres.

Jeg redegjorde den 10. november 1982 i folketingets spørgetid foranlediget af et spørgsmål fra hr. Lykketoft for regeringens stilling til planerne. Jeg sagde bl.a. ved denne lejlighed, at planer, der kan indebære så betydelige merindtægter for statskassen, også har den nuværende regerings bevågenhed. Jeg kan derfor kun bekræfte, at regeringen arbejder videre med disse problemer.

Det seneste materiale, som statsskattedirektoratet og tolddirektoratet har overgivet embedsmandsgruppen, viser, at de årlige driftsudgifter nu anslås til 90 mill. kr. i januar 1983-prisniveau, altså en stigning på 30 mill. kr. i forhold til det oprindelige skøn. En mindre del af denne stigning skyldes naturligvis pris- og lønreguleringer i forhold til det tidligere skøn, men størstedelen af beløbet eller op imod 25 mill. kr. skyldes udgifter til personaletilgangen til arbejdet med regnskabskontrollen.

Jeg kan altså fastslå, at regeringen seriøst arbejder videre med planerne om kontroleffektivisering og det udvidede samarbejde. Men jeg vil gerne understrege, at det hele tiden har været en forudsætning, at dette projekt ville kræve en successiv gennemførel-

se over en periode på 4–5 år. Det er altså ikke muligt, som man måske kunne få indtryk af, efter hvad der blev sagt i dag af hr. Lykketoft, blot ved en øjeblikkelig personaletilgang som den omtalte at opnå den merindtægt, som er skitseret i planerne. Dels vil der være tale om en omlægning af arbejdsrutiner o.lign., og det kræver som bekendt en vis tid, dels vil der være tale om en betydelig efteruddannelse af den del af det nuværende personale, som skal sættes ind på de komplicerede kontrol- og samarbejdsopgaver. En forudsætning for den fulde gennemførelse af samarbejdsplanerne er, at den igangværende modernisering af toldvæsenets EDB-systemer er afsluttet. Dette vil først være sket i løbet af den nævnte 4–5 års periode.

Regeringen har heller ikke fundet, at der umiddelbart er mulighed for eller nødvendighed for på nuværende tidspunkt at søge tilvejebragt de bevillinger, som er nødvendige for til sin tid at dække de samlede udgifter til projektets gennemførelse. Det er netop tanken, at de igangværende undersøgelser på embedsmandsplan skal danne grundlaget for de videre politiske overvejelser om sagen.

Men det betyder ikke, at der ikke ofres de størst mulige kræfter på sagen. Ud over at overveje de udgifts- og indtægtsmæssige konsekvenser af gennemførelsen af det samlede projekt er det også pålagt embedsmændene snarest at udarbejde forslag til, hvilke af de mindre ressourcekrævende – men bestemt ikke uvæsentlige – arbejdsopgaver der kan iværksættes straks. Det drejer sig f.eks. om samarbejdsopgaver vedrørende kontrolplanlægning og udveksling af EDB-informationer. Det er også tanken snarest at etablere en samarbejdsforsøgsordning på lokalt plan mellem et eller flere udvalgte distriktstoldkamre og amtsskatteinspektorer, således at der kan komme noget erfaringsmateriale frem.

Jeg kan yderligere oplyse, at finansministeren og jeg i et samråd med folketingets skatte- og afgiftsudvalg den 22. april 1983, altså for ca. 4 uger siden, har redegjort for planerne om udvidet samarbejde. Udvalget har efter samrådet fået tilstillet en skriftlig redegørelse for sagen, der i store træk svarer til, hvad jeg i dag har redegjort for i tinget.

Jeg vil gerne slutte med nogle generelle betragtninger. Problemstillingen med de høje marginalskatteprocenter og et stort skatte- og